

Psychiatria i Psychoterapia 2015; tom 11, numer 4: strony 12-13

Numer specjalny: Historia psychoanalizy

wersja pierwotna – elektroniczna

Nota redakcyjna

Przedstawiając po raz pierwszy polskie wydania prac psychoanalityków polskich postanowiliśmy zachować jak najwierniej strukturę tekstów przyjętą przez Autorów i Wydawców oryginałów.

Wszystkie teksty publikowane są w pełnym brzmieniu, bez skrótów redakcyjnych.

Zachowane zostało oryginalne mianownictwo medyczne. Czas powstania prac był okresem wprowadzania do użycia nazwy schizofrenia, co dość dobrze widać w równoczesnym użyciu terminów *Dementia praecox* i schizofrenia, rzadziej otępienie wczesne itp. stąd w artykułach mogą się znajdować równocześnie wszystkie te i inne terminy medyczne tak jak zastosowane w oryginale.

Opracowanie zostało podzielone na dwie części. Część główna zawiera prace analityków polskich w kolejności alfabetycznej nazwisk Autorów. Ponieważ prace powstawały niemal równolegle stąd przyjęcie za podstawę kolejności chronologicznej wydania mogłoby wprowadzać więcej zamieszania. Zachowując kolejność alfabetyczną Czytelnik ma możliwość zapoznania się z myślą Autorów. W aneksie zamieszczono komentarze autorów obcojęzycznych.

Zostały zachowane oryginalne wyróżnienia przy użyciu kursywy, rozstrzeżeń czy wytłuszczenia. Niektóre z tych form są dziś rzadziej stosowane i związane były z ówczesnymi ograniczeniami technik drukarskich, jednak nie zostały uwspółcześnione, aby lepiej oddać autorską strukturę tekstu.

To samo dotyczy not bibliograficznych pochodzących od Autorów. Zostały zachowane w przypisach autorskich w oryginalnym brzmieniu. Aby uwspółcześić noty bibliograficzne po nocy autorskiej została w nawiasach umieszczona nota redakcyjna zgodna ze współczesnym ujednoliconym zapisem Vancouver. Mamy nadzieję, że ułatwi to Czytelnikom dotarcie do prac cytowanych, a obecnie wiele z nich jest dostępnych w wersjach cyfrowych.

Przypisy autorskie zgodnie z oryginałami są umieszczone u dołu strony i numerowane cyframi arabskimi, w sposób ciągły (to jedyne ujednolicenie w zapisie). Przypisy pochodzące od tłumaczy i redaktorów zostały przeniesione na koniec każdego z tekstów i opatrzone numeracją cyframi rzymskimi. Jeśli było konieczne umieszczenie w tekście uwagi od tłumaczy to zawsze znalazła się ona w nawiasach kwadratowych.

Krzysztof Rutkowski, Edyta Dembińska